

Військові залізничники проводжали зиму

На початку весни, коли видавалося, що за кілька днів настане справжнє тепло, негода заповнила Західну Україну. У містах зупинився громадський транспорт, а через снігові замети на кілька днів було порушено автомобільне сполучення між районними центрами Львівської області. Та армія завжди залишається армією, тут усе відбувається за планом, а він передбачав, що 17 березня у військових залізничників, які базуються у Червонограді, відбудуться проводи зими та святкування Масляної.

Напередодні заступник командира частини з виховної роботи майор Павло Лац повідомив, що добратися до них буде важко – пориви вітру просто валять з ніг, а всю територію військової частини засипало снігом. Зокрема на плаці його глибина місцями доходить до пояса. Однак, попри труднощі, свято відбудеться, бо готувалися до нього довго і ретельно. Та й призові млинці з медом і варенням для переможців веселих змагань армійські кухарі вже приготували.

– Цього року ми вперше влаштуємо проводи зими, – розповідає командир 11 окремого колійного загону Державної спеціальної служби транспорту Едуард Спрейс. – Підготувалися заздалегідь, особовий склад із ентузіазмом сприйняв ідею святкування, а жінки-офіцери принесли з дому варення та мед для млинців, приготували чай. Мій восьмирічний син дуже хотів усе побачити, тому, незважаючи на негоду, я взяв його з собою. Та й багато моїх колег прийшли у цей вихідний день з дружинами та дітьми. І святкування вийшло веселим та яскравим.

Поряд із традиційними силовими видами спорту – армрестлінгом

та перетягуванням канату – були й незвичні, наприклад, швидкісне поїдання сметани із зав'язаними очима. У цьому змаганні солдат Артем Дзюбенко встановив особистий рекорд – з'їв тарілку сметани за 20 секунд. Першими до фінішу у забігу на трьох ногах за 37 секунд прибула трійка зі взводу охорони у складі солдатів Андрія Дяківа, Андрія Гринишина та Юрія Гуменюка. Справжній спортивний азарт в особового складу розгорівся навкруги метання мітел. Оскільки нема чітких правил, як саме кидати цей незвичайний “снаряд”, дехто спробував кинути мітлу очеретом вперед. Абсолютний рекорд – 25 метрів – встановив солдат взводу охорони Олександр Леонтій. Ще одне завдання полягало в умінні втримати мітлу без допомоги рук на лобі, як у цирку. Рекордний час – 2 хвилини – продемонстрував солдат інженерно-саперного взводу Тарас Соловей.

Багато глядачів зібралось біля снігового тиру. Мішенню в ньому слугував брезент із намальованими колами, а замість куль – сніжки. Надзвичайною популярністю користувався і біг верхи на мітлах – по троє учасників. Під час забігів трійок виявилось, що бігти по рівних дільницях занадто легко, тому пра-

вила змінили – забіги відбувались по глибокому снігу. Окрема весела забава – бої подушками. Учасники подушкових “боїв” не шкодували ні суперників, ні подушок – пір'я летіло на всі боки. Як і у справжніх спортивних турнірах, спочатку проводилися змагання у кожній з двох частин, потім у двобої зійшлися переможці відбіркових змагань.

Учасники спортивних баталій поласували смачними млинцями, а на завершення свята спалили солом'яне опудало зими, яке з підсобних матеріалів змайстрував один із солдатів.

– Святкування залишило по собі чудову атмосферу, відмінний настрій та позитивні емоції, – підсумував підполковник Едуард Спрейс. – Як тільки зійде сніг, наші підрозділи роз'їдуться для виконання різноманітних шляхових робіт. А поки що кожну вільну годину використовуємо для підготовки техніки.

Ще біля воріт військової частини я побачив потужний оранжевий бульдозер, біля якого поралось кілька солдатів. “Спеціально не ставимо його на територію частини, щоб у будь-який момент можна було очистити від снігу закріплену за нами 20-кілометрову ділянку автодороги на Нововолинськ – зауважує Едуард Спрейс. – Коли почалася негода, наш особовий склад дві доби розчищав цим бульдозером дороги від снігу. Тільки встигнемо почистити трасу, як її знову замітає. Кілька разів рятували зі снігового полону рейсові автобуси з пасажирами. А на території частини сніг прибирали маленьким колісним бульдозером ТЗ-80”.

Олександр ГЕРШУНЕНКО

